

Advanced HTML

در این صفحه به مطالبی نظیر نحوه استفاده از رنگ ها، متاها و آدرس دهی لینک ها که در طراحی وب سایت مفید هستند اشاره شده است.

[رنگ](#)

[مسیر](#)

[جزئیات head](#)

[فریم](#)

رنگ

مجموعه ای از اسامی توسط اکثر برازها برای تعیین مقدار ریگ پشتیبانی می شود. تنها شانزده رنگ توسط استاندارد W3C در HTML 4.0 در نظر گرفته شده است که عبارتند از:

white, teal, silver, red, purple, olive, navy, maroon, lime, green, gray, fuchsia, blue, black, aqua, yellow.

رنگ می تواند با یک مقدار عددی بر مبنای شانزده برای ترکیب رنگ های قرمز، سبز و آبی هم تعیین شود. کد رنگ به صورت #rrggbb است. rr و gg و bb دو رقم هگز برای تعیین شدت رنگ های به ترتیب قرمز و سبز و آبی است. کمترین مقدار #00 و بیشترین مقدار #FF است.

ترکیب رنگ های قرمز و سبز و آبی به این صورت ۱۶ میلیون رنگ مختلف را می دهد (۲۵۶×۲۵۶×۲۵۶).

مثال. رنگ زمینه آبی، رنگ متن سیاه، رنگ لینک ها زرد و لینک های دیده شده به رنگ قرمز در خواهند آمد.
`<body bgcolor="#0000FF" text="#000000" link="#FFFF00" vlink="#FF0000">`

جدول زیر ترکیب سه رنگ اصلی نور را نشان می دهد:

رنگ	شماره رنگ	RGB
	#000000	rgb(0,0,0)
	#FF0000	rgb(255,0,0)
	#00FF00	rgb(0,255,0)
	#0000FF	rgb(0,0,255)
	#FFFF00	rgb(255,255,0)
	#00FFFF	rgb(0,255,255)
	#FF00FF	rgb(255,0,255)
	#FFFFFF	rgb(255,255,255)

نکته. بعضی از ویرایشگرهای HTML با گلچین رنگ های خود می آیند.

رنگ های Safe

قبلا وقتی که اکثر کامپیوترها تنها ۲۵۶ رنگ داشتند لیستی شامل ۲۱۶ رنگ به عنوان استاندارد معرفی شد (۴۰ رنگ سیستمی ثابت توسط سیستم عامل های Mac و Microsoft به صورت رزرو شده هستند). البته چون کامپیوترهای امروزه قابلیت نمایش میلیون ها رنگ مختلف را دارند استاندارد بودن رنگ ها ممکن است زیاد مهم نباشد.

مسیر

وقتی لینکی به یک صفحه یا تصویر در وب ایجاد می کنید مقصد لینک را باید تعیین کنید. مقدار خاصیت href (hypertext reference) یا مسیر می تواند به صورت مطلق (absolute) یا نسبی (relative) باشد:

مسیر مطلق

یک لینک مطلق وقتی ایجاد می شود که مقدار href شامل URL کامل مقصد باشد. یعنی شامل پروتکل انتقال، نام دامنه و نام فایل است و به همین دلیل مطلق نامیده می شود.

مثال. یک لینک مطلق به صفحه اصلی سایت Motive مشابه زیر است:

```
<a href="http://www.motive.co.nz/index.php">Motive homepage</a>
```

از مسیر مطلق هنگامی استفاده کنید که به عنصری که در دامنه سایت شما نیست دارید آدرس می دهید. یعنی نام دامنه مقصد دامنه متفاوت است. برای آدرس دهی به عناصری که در دامنه خودتان است نیازی به ذکر نام دامنه نیست.

به مسیر مطلق گاهی URL هم گفته می شود.

مسیر نسبی

هنگامی که نسبت به موقعیت صفحه وب جاری آدرس می دهید دارید یک لینک نسبی ایجاد می کنید. در این حالت مسیر شامل نام دامنه نمی شود.

یک لینک نسبی تنها برای پیوندهای درون یک وب سایت می تواند استفاده شود. یعنی مبدا و مقصد هر دو تحت یک نام دامنه باید باشند.

مثال. یک لینک نسبی به صفحه تماس به صورت زیر می تواند باشد.

```
<a href = "../about/contact.php">contact details</a>
```

علامت ../ مرورگر را از موقعیت جاری یک فولدر به عقب برمیگرداند. سپس به فولدر about می رود و فایل contact.php را باز می کند.

اگر نام فایل ذکر نشود (مثلا به صورت href='!./') سرور سعی می کند فهرست یا فایل پیش فرض دایرکتوری جاری را باز کند.

اسامی فایل های پیش فرض در سرورهای وب مختلف متفاوت است و معمولا یکی از نام های default.htm، index.htm، index.html و welcome.htm است. بهترین نام برای صفحه اصلی index.html است.

نکته. اگر ساختار وب سایت خودتان را تغییر می دهید بخاطر داشته باشید مسیرهای نسبی را هم اصلاح کنید.

نکته. اگر مقصد در همان دایرکتوری جاری است تنها نام فایل ذکر می شود.

نکته. اگر مقصد در زیر فهرست دایرکتوری جاری است باید به صورت نام "فایل/زیرفهرست" آدرس دهی شود (مسیر با علامت اسلش شروع نمی شود).

نکته. لینک به یک دایرکتوری قبل به صورت ../ است.

جزئیات Head

بخش head می تواند شامل اطلاعات کلی درباره صفحه وب باشد که به آن متا اطلاعات گفته می شود. متا به معنی "اطلاعاتی درباره" است. عناصر درون head در مرورگر نمایش داده نمی شوند. تعداد کمی از تگ ها در بخش head مجاز هستند.

تگ	شرح
<title>	تعیین تیتتر سند در مرورگر
<base>	تعریف یک URL پایه برای همه لینک های داخل سند
<link>	تعیین ارجاعات به فایل های دیگر
<meta>	تعریف اطلاعات متا

متا

تگ <meta> از تگ های درون Head است که هدف آن آوردن اطلاعاتی درباره صفحه وب است. این اطلاعات بیشتر توسط مرورگرها یا موتورهای جستجو مورد استفاده قرار می گیرد. کلمات کلیدی برای موتورهای جستجو توسط صفات name و content در تگ متا تعریف می شوند.

اگر می خواهید شرح کوتاهی از محتویات صفحه خود بدهید از مقدار description را به صفت name و شرح موردنظر را به content اختصاص دهید.

مثال. عنصر متای زیر شرحی از صفحه وب را تعیین می کند.

```
<meta name="description" content="Free Web tutorials on HTML, CSS and DHML">
```

برای مشخص کردن کلمات کلید محتوای صفحه خود صفت name را با مقدار keyword صفت content را با کلمات کلیدی مقداردهی کنید.

مثال. عنصر متای زیر کلمات کلیدی صفحه وب را تعیین می کند.

```
<meta name="keywords" content="HTML, DHTML, CSS, XHTML, JavaScript, VBScript">
```

صفات ناشناخته متا می تواند نشانه منحصر به فردی برای سایت یا نویسنده آن باشد.

مثال.

```
<meta name="security" content="low">
```

نکته. تگ <!DOCTYPE> که در ابتدای سند HTML ممکن است اضافه شود برای تعریف نوع فایل است.

فریم

وقتی درباره فریم (frame) صحبت می شود درواقع منظور frameset است که مجموعه ای از صفحات وب است. صفحه frameset شامل ارجاعاتی به فایل های HTML است که هر کدام در یک فریم جداگانه نمایش داده می شوند. هر فریم ناحیه مستطیلی جداگانه درون مرورگر می گیرد و می تواند دارای نوارهای پیمایش باشد و بارگذاری مجدد یا چاپ شود. کلیه صفحات درون یک frameset در یک پنجره مرورگر دیده می شوند.

مثال. در یک صفحه وب یک فریم می تواند بعنوان جدولی از محتویات و فریم دیگر برای لینک ها در نظر گرفته شود.

نکته. اگر ساختار صفحه پیچیده است ولی نمی خواهید با جداول آن را ایجاد کنید می توانید از فریم استفاده کنید. نکته. چون سایت های بر مبنای فریم بیش از یک صفحه را در یک زمان نشان می دهد طراحی آنها پیچیده تر است. نکته. در حال حاضر فریم ها توسط اکثر مرورگرها پشتیبانی می شود ولی برخی مرورگرهای قدیمی ممکن است آنرا پشتیبانی نکنند. نکته. چاپ کل frameset مشکل است.

ایجاد یک frameset

برای ساختن frameset ابتدا باید صفحات وب را جداگانه طراحی کرد سپس با هم در یک frameset قرار داد. فایل حاوی frameset هیچ محتوایی ندارد و تنها به مرورگر می گوید که چه صفحه ای را لود کند و چگونه در پنجره قرار دهد.

برای ساختن یک سند frameset یک صفحه جدید با تگ های زیر بسازید.

```
<html>
<head>
  <title>Your Title</title>
</head>
<!-- Frames -->
<frameset>
```

توجه کنید چون محتوایی وجود ندارد تگ <body> را ندارید.

تگ <frameset> یک مجموعه از سطرها و ستون ها را مشخص می کند که تعیین می کنند چگونه پنجره به فریم ها تقسیم شود. هر تعداد فریم افقی و عمودی می توان داشت، به هر کدام درصدی از صفحه تعلق می گیرد.

مقدار ویژگی های row و cols میزان ناحیه صفحه برای اشغال هر فریم را تعریف می کنند.

تگ <frame> تعیین می کند چه سندی در هر فریم قرار بگیرد.

مثال. تعریف دو فریم عمودی با نام های menu و showframe که به ترتیب صفحات frame_a.htm و frame_b.htm را نمایش می دهند.

```
<frameset cols="25%,75%">
  <frame name="menu" src="frame_a.htm" scrolling="auto" frameborder="1" >
  <frame name="showframe" src="frame_b.htm" marginwidth ="10">
</frameset>
```

خاصیت src به مرورگر می گوید که کدام صفحه را در فریم لود کند. scrolling تعیین می کند که نوار پیمایش باشد یا خیر. frameborder حاشیه فریم را تعیین می کند. صفت name در تگ فریم برای اسم گذاری فریم ها استفاده می شود. marginwidth حاشیه راست و چپ و marginheight اندازه حاشیه بالا و پائین فریم را به پیکسل تعیین می کند.

از لینک های صفحات دیگر می توان محتوای فریم را با تعیین target تغییر داد.

مثال. صفحه frame_c.htm را در فریم showframe لود می کند.

```
<a href ="frame_c.htm" target ="showframe">Frame c</a>
```

نکته. بهتر است فریم ها نامگذاری شوند.

نکته. اگر می خواهید حاشیه های فریم ثابت باشد و کاربر قادر به تغییر اندازه آنها نباشد صفت noresize="noresize" را به تگ <frame> اضافه کنید.

نکته. تگ <noframes> را برای پشتیبانی از برازرهایی که فریم را پشتیبانی نمی کنند اضافه کنید.

نکته. تگ <iframe> برای تعیین یک فریم درونی در صفحه وب بدون استفاده از frameset بکار می رود.